

6. Гришко Ю.М. Мотивація студентів Української медичної стоматологічної академії до покращення якості знань / Ю.М.Гришко // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Методика навчання природничих дисциплін у середній та вищій школі» (XXVII Каришинські читання). 28-29 травня 2020. – Полтава, 2020. – С. 184–185.

7. Hryshko Yu.M. The use of group forms of training at pathophysiology classes with foreign students / Yu.M. Hryshko // Світ медицини та біології. – 2017. – №3. – С. 195–197.

8. Гришко Ю.М. Використання інноваційних технологій при викладанні патофізіології іноземним студентам / Ю.М. Гришко // Світ медицини та біології. – 2013. – №2. – С. 46–49.

9. Застосування рефлексивного управління активним навчанням на практичних заняттях з патофізіології. Вісник проблем біології та медицини. – 2013. – Т.1(104). – №4. – С. 68–70.

ПРОФЕСІЙНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ

Гуляєва Д.С.

(Полтава, Україна)

На сьогодні дизайн трансформувався в один з найвпливовіших видів проектно-художньої творчості, він зорієнтований на новітні науково-технічні досягнення, технології, матеріали, сучасні віяння моди та запити споживачів, створює привабливе і комфортне для людини середовище, полегшує роботу, побут, виховує естетичний смак. У цьому контексті надзвичайно важливим є розуміння дизайну, як такої проектно-художньої діяльності, функції якої не обмежуються лише підготовкою людини до професійної діяльності, але й виконують роль інструменту трансляції сучасної моди.

Термін «дизайн» передбачає відмінність проекту від попередніх аналогів особливою дотепністю, сміливим, незвичайним рішенням, що призводило до економії матеріалу, часу, зусиль, місця, тобто явище, яке привносило щось особливе, унікальне, ще не існуюче у світі [1]. Дизайн є розвитком ініціативності майбутніх фахівців у процесі навчально-творчої діяльності [2].

Дизайнер є суб'єктом ринку, який завдяки своїй творчій інноваційній діяльності створює товари та послуги, що безумовно стають об'єктами права інтелектуальної власності [3], та що свідомо комерціалізуються та продаються на сучасних сегментах ринку. Особливість дизайнерської професії згідно його поглядів полягає у проектуванні відповідно до викликів суспільства [4].

Специфіка професійної діяльності майбутнього дизайнера відображена у наступних компетентностях: соціально-комунікативній, спеціальній, персональній. Соціально-комунікативна компетентність припускає наявність знань, умінь в галузі взаємодії з громадськими інститутами, людьми, а також володіння прийомами професійної поведінки і спілкування. Спеціальна компетентність включає підготовленість до самостійного виконання усіх властивих дизайнерові видів професійної діяльності (проектною, аналітичною, експериментально-дослідницькою, виробничо-управлінською, експертно-оцінною та ін.), уміння вирішувати професійні завдання й оцінювати результати своєї праці, здатність до саморозвитку. Персональна компетентність розуміється як здатність до постійного професійного зростання і підвищення кваліфікації,

реалізації власної індивідуальності й проявляється в розробці авторського стилю майбутньої професійної діяльності. Для сучасного дизайнера характерно не лише володіння основами обраної спеціальності, але і бачення найближчих її перспектив, рівня власного професійного потенціалу і його розвитку, уміння вирішувати нові проблеми, що постійно виникають в умовах інтенсивного науково-технічного прогресу, викликів сучасної практики дизайну.

На основі професійних компетентностей фахівця у сфері дизайну слід виділити педагогічні засади підготовки майбутніх дизайнерів:

1) гуманізації – розвиток у фахівців гуманітарного світобачення, високої загальної та екологічної культури, моральної відповідальності, естетичного чуття, просторово-часової уяви, вільного володіння засобами відображення ідей та інформації;

2) культурологічності – філософська інтерпретація взаємозумовленості дизайнерської освіти та культури, усвідомлення закономірності становлення і розвитку дизайнера як творчого суб'єкта культури, використання культурно-творчі чинники, передусім мовні, національно-архетипні, символічні засоби вираження всезагального тощо;

3) креативності – навчання майбутнього дизайнера творчому мисленню, самостійному перенесенню засвоєних знань та умінь в нову ситуацію, розумінню проблеми в знайомих умовах, баченню структури об'єкта, його можливу нову функцію, альтернативного вирішення проблеми тощо;

4) прогностичності – формування цілісної системи параметрів дизайн-діяльності, зумовлених способом життя та перспективами його розвитку, пов'язаного з економічними, соціальними, культурними і матеріально-технічними умовами.

Висновки. Професійні компетенції в галузі дизайнерської діяльності є стрижневою частиною професійної підготовки майбутнього дизайнера. Професійно-психологічна підготовленість майбутнього фахівця як психологічний компонент майстерності є один із важливих моментів, з точки зору умов досягнення цілей з вдосконалювання професійної підготовки студентів до дизайнерської діяльності, що включає професійно-психологічні знання, навички й уміння, пов'язані із професійною діяльністю. Дизайнер в рамках своєї діяльності має впливати на формування суспільного смаку й естетичної культури суспільства, надавати методичну та фахову допомогу підприємствам, організаціям, проектно-конструкторським службам, співпрацювати з творчими працівниками культури і мистецтва, орієнтуватись у різноманітті творчих та культурно-історичних процесів сьогодення, створювати об'єкти права інтелектуальної власності.

Список використаних джерел:

1. Ермилова В.В. Моделирование и художественное оформление одежды / В.В. Ермилова, Д.К. Ермилова. – М: «Мастерство», «Академия», «Высшая школа», 2000. – 184 с.
2. Трошкін О.В. Педагогічні умови розвитку ініціативності майбутніх дизайнерів у процесі навчально-творчої діяльності: дис. канд. пед. наук: 13.00.04 / О.В. Трошкін. – Донецьк, 2004. – 227 с.
3. Школяр С.П. Інноваційний розвиток держави – комфортне життя її громадян. Тези виступу в обговоренні / С.П. Школяр // Матеріали парламентських слухань у

Верховній Раді України 20.06.07 р. «Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації» / Упор. Г.О. Андрощук, М.М. Шевченко. – К.: Парламентське вид-во, 2007. – С.60-62

4. Пузанов В.И. Кто мы коллеги-дизайнеры? / В.И. Пузанов // Техническая эстетика. – 1991. – №4. – С.6-8.

ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ СТУДЕНТІВ ДО НАУКИ ХІМІЇ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ВТРАТИ ЙОГО У СОЦІУМІ

Дарюга О.А.
(Полтава, Україна)

Складний період переходу від однієї суспільно-економічної формації до іншої приніс нам і такий сюрприз, як погана забезпеченість середніх навчальних закладів – у тому числі й спеціальних – обладнанням хімічних кабінетів, лабораторій, хімічних реагентів, зокрема. Масово щезли демонстрації ефектних дослідів, проведення надзвичайно цікавих для підлітків практичних лабораторних робіт. А виключно суха теорія в хімії може зацікавити одиниці студентів. Потому сучасний соціум, що цілком природно, відніс цю дисципліну до розряду складних, негласно оголосивши її і надто спеціальною, не вартою пильної уваги великої аудиторії, тим більш – для скрупульозного вивчення, тобто майже втратив до неї інтерес, вважаючи, що хімію варто вивчати лише за вибором [3]. Із цим ми й стикаємося практично щодня.

Отож, перед педагогом, котрий сьогодні викладає хімію у коледжі, ставиться складна, багатовекторна задача: пробудити й відродити інтерес до свого предмету, не відлякувати складністю, пам'ятаючи: організація навчання хімії у системі професійної освіти має свою специфіку, і тут порівняно легко довести на ділі слова великого Михайла Ломоносова, сказані ще у XVIII ст. в його «Слові про користь хімії» (1751 р.): «Широко розпростирає хімія руки свої у справи людські..! Куди не поглянемо, куди не озирнемося, всюди виникають перед очами нашими успіхи її старання» [4].

Сучасний педагог зможе привернути увагу до свого предмету, якщо студентові буде не лише цікаво на уроці, але коли той отримає і переконливу відповідь на своє питання: «А навіщо мені треба це знати?» Адже нині студентам не потрібні знання самі по собі, їх перш за все цікавить життєве застосування отриманого у коледжі. А відтак однією з основоположних цілей уроку має бути відповідь на питання: «Де особисто я застосую отримані на заняттях з хімії знання та навички?», «А чи будуть затребувані вони у моїй майбутній професії?»

Таким чином, визначальна ідея зростання інтересу студентів до хімії – підвищення особистісної мотивації. А зробити це можна не тільки з відродженням «живої хімії» на уроках в лабораторії, але й із повсякчасним використанням передових технологій, перевірених на ділі нинішнім часом у викладанні різних дисциплін системи професійно-технічної освіти. Саме ці інновації, із застосуванням інформаційно-комунікативних технологій несуть у собі для юних величезний потенціал. Головною перевагою ІКТ є наглядність абсолютно нового гатунку [1], адже щонайбільше інформації засвоюється людиною саме за допомогою зорової пам'яті, отже, вплив на неї не слід недооцінювати.